

enthusiast
Children's
Books

Шаро Холмс

И УЖАСЪТ НА
ПРИЗРАЧНИЯ ЗАМЪК

НАПИСАНА ОТ
ТИМ КОЛИНС
ИЛЮСТРИРАНА ОТ ДЖОН БИГУД

Шаро Холмс

И УЖАСЪТ НА
ПРИЗРАЧНИЯ ЗАМЪК

Автор *Тим Колинс*

Илюстратор *Джон Бигуд*

enthusiast
| Children's
| Books

София, 2024

За Хенри Колинс – Т. К.

За Ейприл, без която тази книга все още нямаше да е завършена. Благодаря ти – Дж. Б.

Tim Collins
Sherlock Bones and the Horror of the Haunted Castle

Copyright © Buster Books 2023
All rights reserved

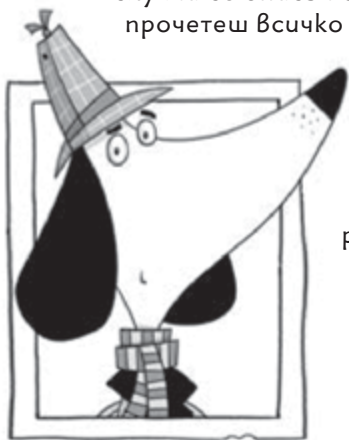
Тим Колинс
Шаро Холмс и ужасът на призрачния замък

© Анелия Петрунова, превод, 2024
© Джон Бигуд, илюстрации и дизайн на корицата, 2023, 2024
© Деруан Брадър, дизайн, 2023, 2024
© Enthusiast – запазена марка на „Алто комюникейшънс
енг пбблишинг“ ООД, 2024

ISBN 978-619-164-630-2

Добре гошли

Шаро Холмс и доктор Джейн Котсън са световно известни в разкриването на престъпления. Всеки случай се описва от Котсън, за да можеш да прочетеш всичко за техните приключения.

Шаро Холмс

Шаро Холмс е най-великият детектив на света. Никога не бяга от загадки и винаги разрешава случаите, с които се захваща.

Д-р Джейн Котсън

Доктор Джейн Котсън е партньорката на Шаро Холмс в борбата с престъпленията. Винаги е готова да се втурне по следите на някой коварен престъпник.

Готов ли си да помогнеш на Холмс и Котсън да разрешат най-заплетения си случай досега? Из цялата история ще намираш загадки, с които можеш да изпробваш детективските си умения. Ако се затрудниш, можеш да намерш всички отговори в края на книгата, от стр. 169 нататък. А може и само да се насладиш на приключенията и да се върнеш към загадките по-късно, ако така предпочиташ. Успех!

Първа глава

Мъглата беше толкова гъста, че едва виждах ланите си. Продължих с усилие, защото отчаяно копнеех да се прибера вкъщи. В галечината започна да вие вълк.

Няхах представа колко дълго бях вървяла. Десет минути ли? Половин час? Бях изгубила всякаква представа за време в ужасната мъгла.

Прег мен изникна нещо. Висока фигура, обгърната в бял плащ.

Опашката ми потрепери. Това живо същество ли беше? Или се бях изправила срещу призрак?

– Кой си ти? – попитах с треперещ глас. – Какво искаш?

– Аз съм – каза фигурата.

Махна плата от лицето си и видях, че беше господин Томпсън, златката от съседната къща.

– Точно простирах този чаршаф, когато чух, че идвате, доктор Котсън – каза. – Малко се оплетох в него, за съжаление.

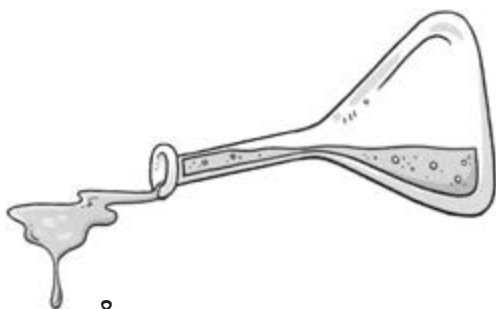
Вълкът започна да вие отново.

– Наистина ми се иска госпожа Фрейзър от номер 227А да не вдига толкова шум – продължи господин Томпсън. – Вие така, откакто се записа в хора.

Господин Томпсън простря чаршафа си на възето с щипки и порови в джоба си. Извади писмо, адресирано: „За г-н Шаро Холмс, най-великия детектив на света, „Баркър стрийт“ 221Б, Лондон“ и с надпис СПЕШНО с разкривени букви в горната част на плика.

– Помолиха ме да ви предам това – каза. – Две кучета го оставиха тук по-рано, докато приятелят ви Шаро го нямаше. Предполагам, че става въпрос за още някое от онези престъпления, които толкова обича да разкрива.

Влязох вътре и намерих Холмс в кабинета, седеше на същия стол и разглеждаше същата бъркотия от епруветки и мензури, както когато го бях оставила преди осем часа.

Колко от следните предмети можем да превброим
на бюрото на Холмс?

Епруветка

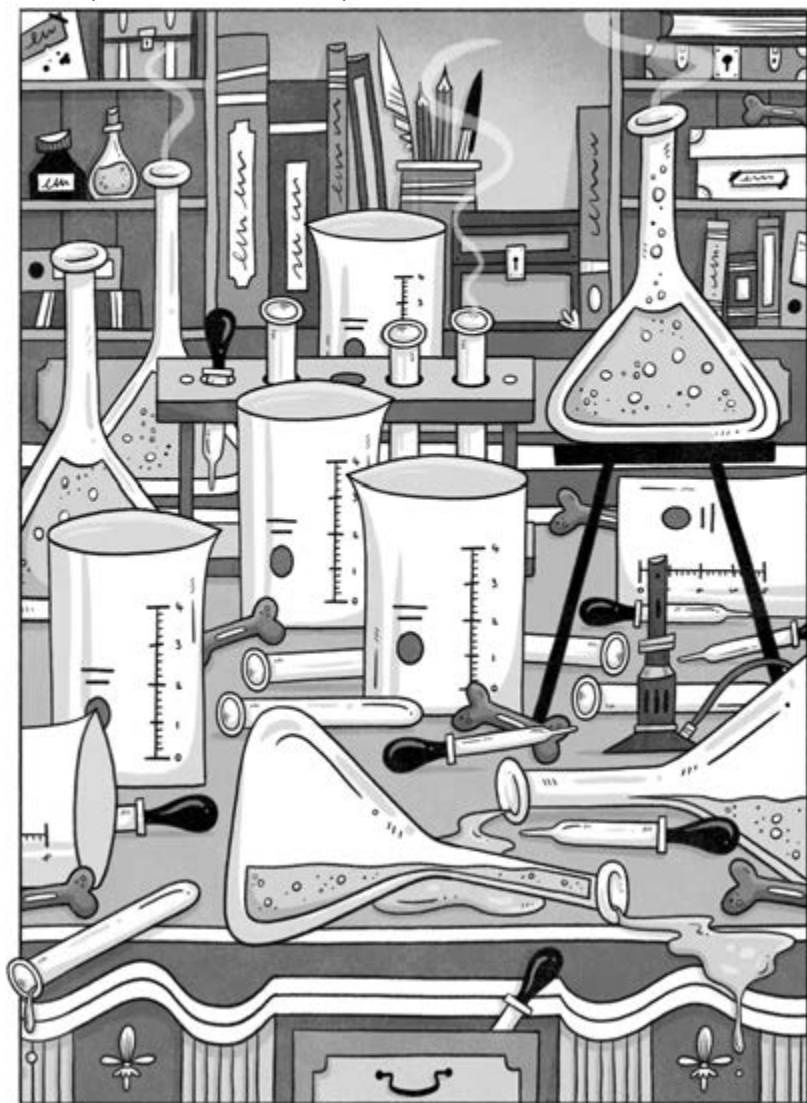
Мензура

Колба

Пипета

– Ходил ли си някъде? – попитах. – Някой те е търсил и е оставил писмо при господин Томпсън.

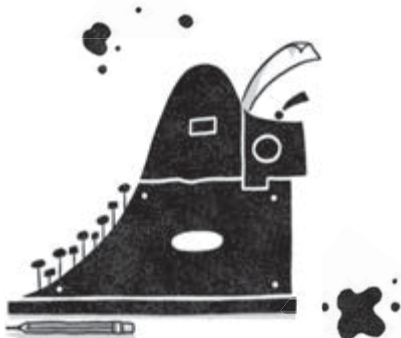
– Тук бях – отвърна Холмс. – Но трябва да съм бил толкова погълнат от експериментите си, че не съм чул звънеца. Виж това!

Холмс вдигна мензура с гъста кафява течност от бюрото си.

– Ако съм на прав път, може би всеки момент ще създам вещество, което ще направи кокалите за гъвчене петдесет процента по-твърди – каза. – Ще промени живота на кучетата по целия свят.

– Ами ето какво си пропуснал – казах и му подадох писмото.

Холмс го подуши, отвори го и го зачете на глас.

Хотел „Джафрли“
ЛОНДОН

Уважаеми Шаро Холмс,

Отчаяно се нуждаем от
помощта ви. Ще се върнем
в осем тази вечер.

Подпис:

Габриела и Арчи

Холмс посочи часовника на стената зад него. Показваше осем без две минути.

– Точно навреме – заяви. – Да се надяваме, че този случай е елементарен, за да мога да се върна към формулата си за кокали за гъвчене колкото се може по-скоро.

Свали гумените си ръкавици и се настани на фотьойла до камината.

Звънецът проехтя и се втурнах да отворя. На прага стояха висока афганска хрътка с дълга руса коса и гребен териер с кръгли очила и жилетка от костюм. Избухтах ги в кабинета.

– Габриела и Арчи? – попита Холмс.

– Точно така – каза Габриела. – Наистина се надявам да можете да помогнете на мен и съпруга ми.

– Ще направя всичко по силите си – отвърна Холмс. – Все пак сте дошли чак от Трансилвания, за да ни посетите.

– Да, вярно е – потвърди Габриела. – Пристигнахме миналия...

Тя се вцепени и се втренчи в Холмс.

– Но как разбрахте това? – попита. – Точно щях да ви кажа.

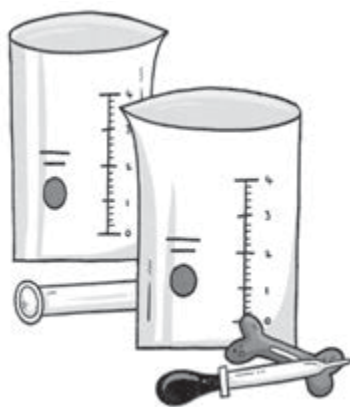
Холмс вдигна бележката, която беше изпратила по-рано.

– Написали сте писмото си върху бланка на хотел „Джафли“ – каза. – Той е най-близкият до гара „Кот’с Крос“, където обикновено пристигат пътниците от Европа. Затова подозирах, че идвате отдалеч. Когато влязохте, забелязах, че и двамата носите здрави ботуши, каквито биха били подходящи за ходене в планината.

Холмс посочи слънчевите очила, които Габриела беше пхнала в предния си джоб.

– Тези очила със сигурност не ви трябват за нашето време – каза Холмс. – Затова предположих, че трябва да сте дошли от планински район, където напоследък времето е било слънчево. Котпатите в Трансилвания отговаряха на това описание, поне според прогнозата за времето по света, която прочетох в „Дейли Мей“ тази сутрин. Освен това, когато подуших писмото ви, забелязах лека миризма на кучешки бисквитки с пъстърва и зеле – вкус, който е най-популярен в онази част на света. Не беше трудно да сглобя пъзела.

Арчи плесна с малките си лапи.

– Виж ти, виж ти – продума. – Изглежда, че всичко, което сме чували за великия детектив, е истина. Въпреки че трябва да ви предупредя, нашият случай не прилича на никои, с които сте се сблъсквали преди.

Холмс се облегна на стола си и опря брадичката си на лапите.

– Изпитайте ме – отсече.

Арчи пристъпи напред и впери малките си черни очи в Холмс. Дългата козина около тях потрепери.

– Имаме нужда от съдействието ви, защото се натъкнахме на призрак.

Холмс изсумтя и поклати глава.

– В такъв случай веднага мога да разреша случая ви – заяви. – Не сте видели призрак. Защото те не съществуват. Нито пък въркокучета, котки вампири, мишки русалки или всякакви други свръхестествени зверове, които бихте споменали.

Той стана от стола си и отвори вратата.

– Благодаря ви за посещенияето – каза. – Приятен ден.

Габриела се втурна след него и склочи умоляващо лапи.

– Бояхме се, че ще кажете така – отговори. – Но ви моля поне да изслушате историята ни. Нямам представа към кого да се обърна, ако откажете.

Холмс се върна при стола си, тръсна се на него и въздъхна.

– Много добре – каза. – Но искам факти, не бабини деветини.

Габриела се върна в центъра на стаята и се втренчи в Холмс с ярко оранжевите си очи.

– Преди няколко месеца получих писмо, с което ми съобщаваха, че чичо ми Григоре е починал – обясни тя. – Това беше шок за мен, въпреки че не го бях виждала от много години. Напуснах Трансилвания като малко кученце и никога не съм се връщала, за да гостувам на роднините си.

– Канехме се да ги навестим – поде Арчи. – Само че на мен ми става много лошо при пътуване, особено ако слънцето свети. Винаги съм имал много дебела козина, нали разбирате. Наследил съм я по майчина линия.

Холмс вдигна лапа, за да го накара да замълчи, и погледна отново към Габриела.

– Но това не беше единствената шокираща новина в писмото – каза тя. – Продължих да чета и разбрах, че като последна жива роднина на Григоре съм наследила кучешката му колиба.

– Колиба е слабо казано – прекъсна я Арчи. – Оказа се огромен внушителен замък, сгушен сред стръмни планини. Има дванайсет спални, три бани, трапезария, библиотека, всекидневна и огромна градина с множество красиви скулптури от жив плет. В сравнение с него старата ни къща прилича на кална локва.

Арчи пъкна палци в джобовете на жилетката си и започна да се разхожда изпъчен из стаята.

– Кой би помислил, че аз, Арчибалд Джафтуйейт, син на миньор, ще се озова на такова място? – попита.

– Изглеждаше прекалено хубаво, за да е истина – промълви Габриела. – Така и се оказа. Отидохме в Ноктобург и се настанихме в замъка. Една нощ ни събуди странен вой. Арчи трябваше да остане в стаята ни заради нервите си, но аз излязох да погледна и видях слаба бяла фигура в коридора.

Помислих си за премеждието с господин Томпсън преди няколко минути.

– Лесно е да сбъркате някого с призрак – казах. – Само преди няколко минути забелязах съседа ни, който се мъчеше да се измъкне изпод един чаршаф, и помислих, че виждам призрак.

– Това не беше чаршаф – настоя Габриела. – Приличаше на куче, но имаше кухи черни орбити на мястото, където трябваше да са очите му, и тънка уста, увиснала тъжно. Но в него имаше нещо още по-ужасяващо.

Габриела сложи лапа върху гръдния си кош и си пое дълбоко дъх.

– Носеше се във въздуха. Малко наг пога.

Погледнах към мъгливата нощ навън. Никога не се бях радвала толкова много, че се бях сгушила в уютната ни колиба, а не бях навън, където можеше да дебнат фантоми.

– Има най-различни причини да мислите, че сте видели призрак – каза Холмс. – И никоя не включва ненамерилите покой духове на мъртвите. Може да е била зрителна измама. Може да е било отражение на стар портрет. Или може просто да е бил сън, който сте си спомнили като реалност.

Арчи отиде до бюрото на Холмс и удари с лапа по него.

– Не беше сън – издъжка. – Икономът ни, Стивънс, също го видя. аз щях да го огледам добре, ако не бяха нервите ми.

– Моля ви, помогнете ни – призова Габриела. – Би било жалко да напуснем замъка, но е невъзможно да го делим с онова нещо.

Можеш ли да намериш призрака, който се крие
в замъка? Можеш ли да откриеш и трите
допълнителни предмета?

Призракът

Часовник с
кукувица

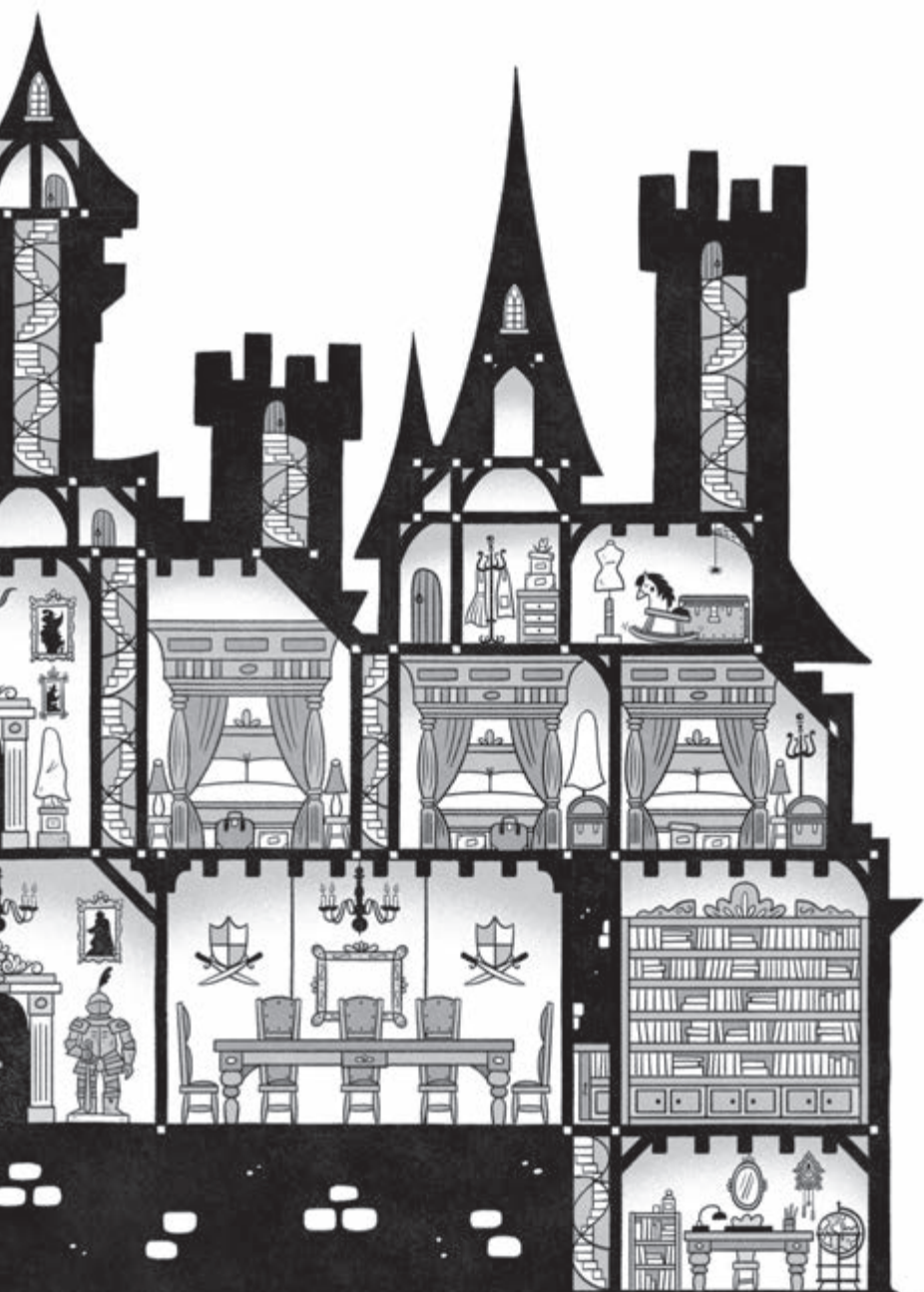

Свещник

Стар
сандък

Холмс скочи на крака и склучи лапу.

– Добре тогава – каза. – Не вярвам, че сте видели призрак, но изглежда, че се е случило нещо странно и бих искал да хвърля един поглед. Ще се чакаме на гара „Кот’с Крос“ утре сутринта в девет. После ще заминем за Трансилвания и ще разберем какво става всъщност.

Козината ми щръкна. Представих си разпадащия се замък и стръмните планини около него. Наистина ли трябваше да напуснем уютната си колиба и да отидем чак там? Ами ако Габриела и Арчи казваха истината?

– И двамата можете да останете колкото време искате, ако зависи от мен – каза Габриела. – Но не мога да гарантирам, че всичко в замъка ще ви вдъхне усещане, че сте добре дошли.

Тя тръгна към вратата и погледна назад към Арчи, който беше успял да събори една от мензурите на Холмс. От нея се беше изляла локва лепкава течност и беше изцапала лапата му.

– Цял ден работих върху това! – излая Холмс. – Сега ще трябва да започна отначало, когато се върнем.

Холмс извади кърпичката си от джоба и я хвърли на Арчи, който избърса козината си с нея.

– Съжалявам – каза Арчи. – Просто се разгорещявам много, когато говоря за онзи ужасен дух.

Арчи се опита да издърпа кърпичката, но установи, че беше залепнала за лапата му.

– О, боже – възкликна Арчи.

– Просто я вземете – заяви Холмс и изпрати кучетата до вратата.

След като си тръгнаха, той се отправи към спалнята си.

– Да започваме да стягаме багажа – каза. – Предстои ни дълго пътуване.

Аз също се насилех да стана. Не спирах да мисля за описанието на Габриела на белия фантом с хлътналите очи и увисналата уста. Казах си, че призраците не са истински и само много глупавите котета вярват в тях. Но не можех да спра да мисля, че отиването ни в Трансилвания беше много лоша идея.

Тим Колинс
Шаро Холмс и ужасът на призрачния замък

Превод *Анелия Петрунова*
Редактор *Петя К. Димитрова*
Коректор *Цветана Нинкова*
Илюстрации *Джон Бигуд*
Дизайн на корица *Джон Бигуд*
Адаптация *Яна Аргиропулос*

Английска. Първо издание
Формат 84x108/32
Печатни коли 12
ISBN 978-619-164-630-2
Издава

enthusiast

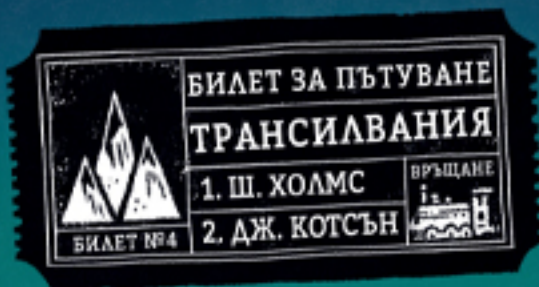
Запазена марка на
„Алто комюникейшънс енд пबблишинг“ ООД
София, бул. „Васил Левски“ 31
тел. 02/943 87 16

e-mail: office@enthusiast.bg

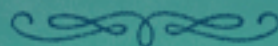
Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите от
www.enthusiast.bg

Печат РОПРИНТ

Когато заможно куче забелязва призрочна фигура да броди из замъка ѝ в Котпатските планини, се обръща за помощ към великия Шаро Холмс и неговия верен помощник г-р Джейн Котсън. Холмс не вярва, че призраци съществуват... но дори той не може да обясни странните случки в злоещото имение. Ще успеят ли Холмс и Котсън да разгадаят мистерията и да се измъкнат цели от замъка?

Това вълнуващо приключение съдържа 28 игри, включително лабиринти, логически предизвикателства и задачи с откриване на разлики. Ще успееш ли да ги решиш и да помогнеш на Холмс и Котсън да разкрият най-сложния си случай досега?

Цена: 15 лв./7.70 €

9 786191 648302

www.enthuslast.bg

ТЪРСЕТЕ И:

